

ปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน กรณีศึกษาวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

จันทิมา พูลทรัพย์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัยพร รัตนเศรษฐ์**

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ผู้วิจัยขอสรุปผลดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30 ปีมากที่สุด และมีสถานภาพสมรสเป็นส่วนมาก ส่วนระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด และมีอาชีพรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่

2. ระดับความมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ความศรัทธาในพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด

3. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ ส่วนอายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

**ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

1. บทนำ

ศาสนา คือคำสั่งสอนของศาสดาผู้ประกาศศาสนาถือเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์ประกอบด้วยหลักธรรมคำสั่งสอนความเชื่อและแนวการปฏิบัติต่าง ๆ ตามคติของแต่ละศาสนาเพื่อให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความเจริญในชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและทุกศาสนาล้วนมุ่งหวังให้ทุกคนทำความดีซึ่งศาสนาพุทธถือเป็นศาสนาที่สำคัญของสังคมไทยเพราะคนไทยส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนาโดยสืบต่อมาจากบรรพบุรุษพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานสำคัญของวัฒนธรรมไทยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาได้หล่อหลอมซึมซับลงในวิถีไทยกลายเป็นรากฐานวิถีชีวิตของคนไทยในทุกด้านทั้งด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ภาษาขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีไทยประเพณีไทยที่มาจากความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนา มีอยู่มากมาย เช่น การอุปสมบทประเพณีทอดกฐินประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีชักพระ เป็นต้น

วัด ถือเป็นศูนย์รวมจิตใจของสังคมไทยพระสงฆ์เป็นผู้นำทางจิตใจของประชาชนเป็นศูนย์กลางของความเคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนเพื่อให้คนไทยประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงามแต่จากสภาพปัญหาในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นสภาพเศรษฐกิจการเมืองหรือปัญหาอาชญากรรมที่แสดงให้เห็นว่าคนเรามีคุณธรรมน้อยลงและเห็นแก่ตัวมากขึ้นจากปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จึงนำไปสู่ความขัดแย้งของคนในสังคมเพิ่มขึ้น

ทุกวันนี้คนไทยห่างวัดพุทธศาสนิกชนเข้าวัดทำบุญ น้อยลงจะเข้าเฉพาะมีกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเท่านั้นจากสภาพความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้นส่งผลให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครโดยมุ่งหวังที่จะสะท้อนเหตุปัจจัยอันแท้จริงที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

คำถามในงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครจำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่เพศอายุสถานภาพสมรสระดับการศึกษาอาชีพ

3. สมมติฐานการวิจัย

1. พุทธศาสนิกชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญวัดจำปาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทำการศึกษาปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชนกรณีศึกษา วัดจำปาเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชน ที่นับถือศาสนาพุทธที่อยู่ในเขต วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านระยะเวลาของการศึกษา

ในการทำวิจัยครั้งนี้ทำวิจัยและเก็บข้อมูลใน เดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายนพ.ศ. 2558

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมให้ พุทธศาสนิกชนให้เห็นความสำคัญในการทำบุญที่วัด ในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

1. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมความสัมพันธ์ในการตัดสินใจในการทำบุญ ของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยการตัดสินใจหมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจของบุคคลในการที่จะเลือกทำหรือไม่ทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีตัวแปรต่าง ๆ เข้ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลนั้น ๆ

ปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญ หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชนในการทำบุญ โดยมีตัวแปรต่าง ๆ คือความนิยมในชื่อเสียงของวัด สภาพแวดล้อมความศรัทธาในพระภิกษุ ศรัทธาในพระพุทธศาสนา เหตุผลส่วนบุคคล และกิจกรรมต่อชุมชน เข้ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ

ความศรัทธาในพระภิกษุ หมายถึง การที่พุทธศาสนิกชนไปทำบุญ อันเนื่องมาจากความเลื่อมใสในพระภิกษุในด้านต่าง ๆ คือมีชั้นยศในระดับสูงความมีชื่อเสียงเป็นเกจิอาจารย์ชื่อดังการปฏิบัติตนอยู่ในธรรมวินัยในวัดที่ตนทำบุญ หรือการมีอภัยภัยไมตรีเป็นกันเองกับชาวบ้าน

การทำบุญ หมายถึง การที่พุทธศาสนิกชนประกอบกิจกรรมทางศาสนาไม่ว่าจะเป็นการตักบาตรการทำบุญเลี้ยงพระการถวายสังฆทานฟังพระธรรมเทศนาหรือการถวายจตุปัจจัยแก่พระสงฆ์ เป็นต้น

พุทธศาสนิกชน หมายถึง ผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนา วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

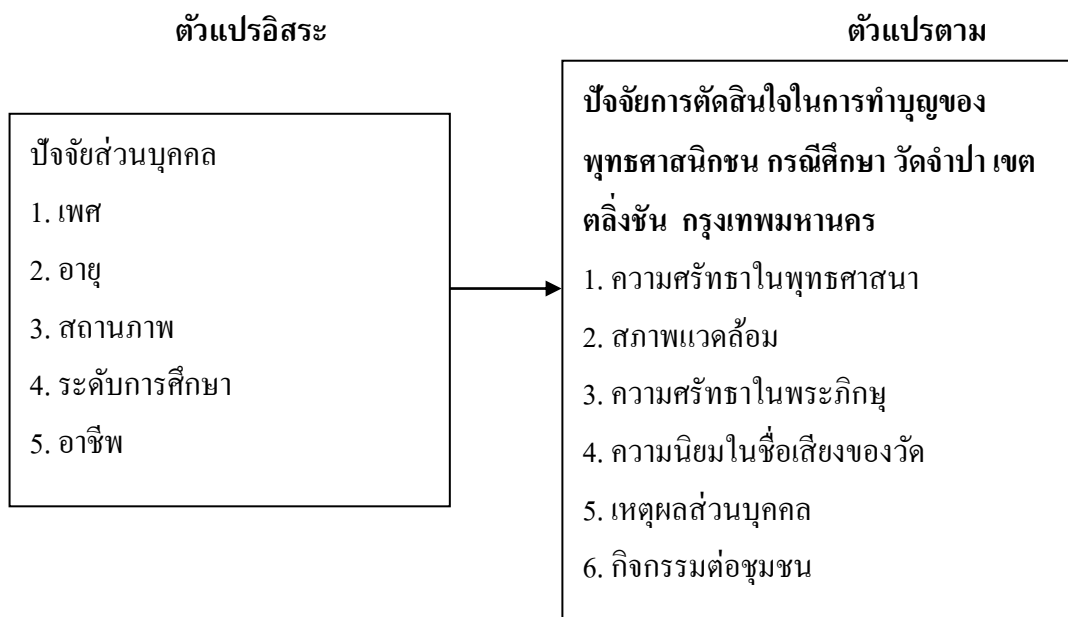
ศรัทธา หมายถึง ความเชื่อในสิ่งที่ควรเชื่อไม่มั่งงายไร้เหตุผลเป็นความเชื่อที่ประกอบด้วยปัญญาศรัทธาที่มั่นคงหมายถึงศรัทธาที่มีความรู้กำกับไม่หวั่นไหวเอนเอียงไปเพราะความไม่รู้ความหลง

7.ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน กรณีศึกษา วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้มีแนวคิดในการวิจัยดังนี้

2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พุทธศาสนิกชนในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร จำนวน ที่ไม่แน่นอนในการมาทำบุญที่วัดจำปา

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พุทธศาสนิกชนในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่มาทำบุญที่วัดจำปา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพุทธศาสนิกชนในเขตพื้นที่เขตตลิ่งชันที่เข้ามาทำบุญที่วัดจำปา ในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญ ของพุทธศาสนิกชนในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

3.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ

3.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญ แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 1 ความศรัทธาในพุทธศาสนา
- 2 สภาพแวดล้อม
- 3 ความศรัทธาในพระภิกษุ
- 4 ความนิยมในชื่อเสียงของวัด
- 5 เหตุผลส่วนบุคคล
- 6 กิจกรรมต่อชุมชน

3.3 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะให้แก่วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญ ของพุทธศาสนิกชน

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

ระดับการมีอิทธิพล	(คะแนน)
น้อยที่สุด	1 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
มาก	4 คะแนน
มากที่สุด	5 คะแนน

การสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญ ของพุทธศาสนิกชน กรณีศึกษา วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่า ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุง ตามคำแนะนำ

4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างจากพุทธศาสนิกชน ที่เข้ามาทำบุญที่วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครจำนวนแบบสอบถามที่นำมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้จำนวน 400 ชุดของแบบสอบถามทั้งหมด

5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนโดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

5.1 นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปสถิติที่ใช้ได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญและข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา ในเขตตลิ่งชันกรุงเทพมหานครสถิติที่ใช้ได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
3. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจทำบุญ ของพุทธศาสนิกชนกรณีศึกษา วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพระดับการศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ One-way Anova (F-test)

8.สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชนกรณีศึกษาวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครและเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจในการทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครจำแนกตาม ปัจจัยส่วน

บุคคลได้แก่เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ผู้วิจัยขอสรุปผลดังนี้

สรุปผล

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 292 คิดเป็นร้อยละ 73.0 มีอายุ 30 ปีหรือน้อยกว่า จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 มีสถานภาพสมรส จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 และมีอาชีพ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8

2) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ

ด้านความศรัทธาในพระพุทธศาสนาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าศรัทธาในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.05 รองลงมาคือศรัทธาในพระธรรมคำสอน ค่าเฉลี่ย 4.02 เป็นสิริมงคลสร้างความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต ค่าเฉลี่ย 4.01 และเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี ค่าเฉลี่ย 3.90 ตามลำดับ

ด้านสภาพแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.73 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทำเลที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทางมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือสถานที่ของวัดมีความสะอาดเป็นระเบียบ ค่าเฉลี่ย 3.78 สถานที่ของวัดมีความสงบ ร่มรื่น ค่าเฉลี่ย 3.76 และสถานที่สะดวกมีที่จอดรถ ค่าเฉลี่ย 3.57 ตามลำดับ

ด้านความศรัทธาในพระภิกษุในภาพรวมอยู่ในระดับมากด้วยค่าเฉลี่ย 3.61 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เจ้าอาวาสมีชั้นยศในระดับสูง มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมาคือมีเกจิอาจารย์ชื่อดัง ค่าเฉลี่ย 3.62 พระภิกษุปฏิบัติตนอยู่ในธรรมวินัย ค่าเฉลี่ย 3.61 และเจ้าอาวาสมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ค่าเฉลี่ย 3.37 ตามลำดับ

ด้านความนิยมในชื่อเสียงของวัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.89 เมื่อแยกพิจารณาพบว่า มีชื่อเสียงด้านวัตถุมงคล มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.10 รองลงมาคือ ความสวยงามของวัด ค่าเฉลี่ย 3.89 มีชื่อเสียงด้านพระพุทธรูปและ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ค่าเฉลี่ย 3.79 และเป็นวัดที่เก่าแก่มีชื่อเสียงค่าเฉลี่ย 3.77 ตามลำดับ

ด้านเหตุผลส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.95 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษ มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ ต้องการชำระจิตใจ ค่าเฉลี่ย 4.05 อุทิศส่วนกุศลให้ตนเอง ค่าเฉลี่ย 4.03 และ สะเดาะเคราะห์ ค่าเฉลี่ย 3.66 ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมต่อชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.87 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วัดมีการจัดพิธีทำบุญเป็นประจำมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 3.93 รองลงมาคือมีโรงเรียนเผยแผ่พระพุทธศาสนา วันอาทิตย์ค่าเฉลี่ย 3.89 มีการ

ประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ เกี่ยวกับ วัดอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 3.84 และมีโรงเรียนให้บุตรหลาน ได้ศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความศรัทธาในพระพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาคือ เหตุผลส่วนบุคคล ความนิยมในชื่อเสียงของวัด กิจกรรมต่อชุมชน สภาพแวดล้อม และความศรัทธาในพระภิกษุ ตามลำดับ

สมมติฐาน ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ

ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ ส่วนอายุไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะความศรัทธาต่อพระภิกษุในวัดที่ตนไปทำบุญหรือความนิยมในชื่อเสียงของวัดโดยการเข้าวัดส่วนใหญ่ของพุทธศาสนิกชนมุ่งเน้นในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเพื่อให้จิตใจของตนสงบสุขตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าวัดของคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธศึกษากรณีวัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหารกรุงเทพมหานคร” (พระมหาชัยนาทอรรคบุตร, 2542, บทคัดย่อ) ซึ่งแรงจูงใจในการเข้าวัดแรงจูงใจที่อยู่ในระดับสูงเป็นด้านความศรัทธาต่อเจ้าอาวาสและความต้องการวัดอุดมคณและการมุ่งหมายในการเข้าวัดส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นด้านการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาได้แก่การถวายสังฆทานการทำบุญตามวันสำคัญทางศาสนาและงานพิธีจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร และสามารถอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

ด้านความนิยมในชื่อเสียงของวัด

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่ไปทำบุญกับบิดามารดาหรือญาติของตนซึ่งส่วนใหญ่ก็จะทำที่วัดที่ตนคุ้นเคยจึงทำบุญกับวัดที่เก่าแก่หรือมีชื่อเสียงตั้งแต่สมัยก่อนจากรุ่นสู่รุ่นสืบต่อกันมาซึ่งผลดังกล่าวนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าวัดของคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธศึกษากรณีวัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร (พระมหาชัยนาทอรรคบุตร, 2542, บทคัดย่อ) แรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะความศรัทธาต่อเจ้าอาวาสและความต้องการวัดอุดมคณซึ่งแตกต่างจาก

ผลการวิจัยที่ได้ อาจเป็นเพราะความแตกต่างด้านชุมชนความเชื่อต่าง ๆ ที่สั่งสมกันมาของแต่ละชุมชน

ด้านสภาพแวดล้อมและสถานที่ของวัด

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขต ดลิ่งชัน กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่เวลาที่มาทำบุญ ต้องการวัดที่มีความสงบบรรยากาศร่มรื่นเพราะบุคคลที่มาทำบุญย่อมต้องการความสงบทางใจซึ่ง สถานที่ของวัดก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้พุทธศาสนิกชนเกิดความประทับใจตั้งแต่ที่ก้าวแรกเข้ามา ยังวัดซึ่งผลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสมชาย เจริญกิจ (2540) เรื่อง “วัด ในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและกิจกรรมของวัดใน พระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์กับสภาพความเป็นจริงของวัดในสังคมไทยปัจจุบัน” ซึ่งจากผล การศึกษาลักษณะของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์ต้องเป็นสถานที่สงบร่มรื่นมีลักษณะ เป็นป่าหรือสวนที่จะให้ความร่มรื่นใจ

ด้านความศรัทธาในพระภิกษุ

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขต ดลิ่งชัน กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่เห็นว่าพระสงฆ์คือ ผู้ที่เผยแผ่หลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีและเคร่งครัด ในศีลธรรมอันก่อให้เกิดความศรัทธาบาทบาทของพระสงฆ์จึงมีความสำคัญอย่าง ยิ่งต่อการเลือกตัดสินใจมาทำบุญซึ่งผลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมชาย เจริญกิจ (2540) เรื่อง “วัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและ กิจกรรมของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์กับสภาพความเป็นจริงของวัดในสังคมไทย ปัจจุบัน” ซึ่งจากผลการศึกษาลักษณะของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์พระสงฆ์จะต้องทำ สังฆกรรมต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัยและต้องแสดงออกมาจากจิตและความรู้สึกตาม พุทธประสงค์ที่ทรงวางไว้

ด้านกิจกรรมต่อชุมชน

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน วัดจำปา เขต ดลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะพุทธศาสนาชนจะรู้สึกผูกพันกับวัดที่ตนได้ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผลดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสมชาย เจริญกิจ (2540) เรื่อง “วัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและกิจกรรมของวัดใน พระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์กับสภาพความเป็นจริงของวัดในสังคมไทยปัจจุบัน” ซึ่งจากผล การศึกษาลักษณะของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์วัดควรจัดกิจกรรมที่สัมพันธ์กับ ชาวบ้านและชุมชนสงเคราะห์อนุเคราะห์ชาวบ้านและชุมชนด้วยน้ำใจอันงามโดยเฉพาะการ สงเคราะห์ด้วยการสอนธรรมะเผยแผ่ธรรมะ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ด้านพบว่าปัจจัยด้านความศรัทธาในพระภิกษุมีผลต่อการตัดสินใจทำบุญมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงคือสภาพแวดล้อมมีผลต่อการตัดสินใจทำบุญกิจกรรมต่อชุมชนมีผลต่อการตัดสินใจทำบุญและความนิยมในชื่อเสียงของวัดมีผลต่อการตัดสินใจทำบุญ จึงแยกประเด็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น สำนักงานพระพุทธศาสนา ควรมีการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการประพฤติปฏิบัติและบทบาทหน้าที่ของพระสงฆ์ที่พึงปฏิบัติเพื่อให้พุทธศาสนิกชนเลื่อมใสศรัทธาพระภิกษุสงฆ์ ควรเน้นด้านการปฏิบัติตนโดยยึดหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าปฏิบัติตนให้อยู่ในธรรมวินัยและวางตนให้เป็นที่ยอมรับนับถือของพุทธศาสนิกชนเพราะความศรัทธาในพระภิกษุเกิดจากการครองตนให้อยู่ในธรรมวินัยและศีลของพระสงฆ์ที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้

2. จากผลการศึกษาพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มพุทธศาสนิกชนที่ทำบุญส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป เห็นได้ว่าพุทธศาสนิกชนที่เป็นกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่นเข้าวัดทำบุญน้อยดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะให้โรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่างๆส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเข้าไปทำกิจกรรมต่างในวัดมากขึ้นทั้งกิจกรรมที่สถาบันการศึกษาต่างๆจัดให้ร่วมหรือหน่วยงานอื่นจัดขึ้นหรือไปกับครอบครัวเพื่อส่งเสริมปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีจิตใจอ่อนโยนว่านอนสอนง่ายรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตนและได้เรียนรู้หลักคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากการศึกษาพบว่าด้านสภาพแวดล้อมและสถานที่ของวัดมีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะให้วัดเน้นเรื่องจากจัดภูมิทัศน์และสถานที่ของวัดให้มีความสงบร่มรื่นเพื่อให้พุทธศาสนิกชนเข้ามาแล้วเกิดความรู้สึกสงบทางจิตใจเพราะสถานที่ของวัดถือเป็นหน้าตาบ้านแรกที่พุทธศาสนิกชนได้สัมผัสหากเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีแล้วย่อมส่งผลต่อจิตใจและความรู้สึกที่ไม่อยากมาทำบุญที่วัดอีก

2. จากการศึกษาพบว่าด้านกิจกรรมต่อชุมชน มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนวัดจำปา เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะให้วัดควรจัดให้มีพิธีการทำบุญที่วัดเป็นประจำเพื่อให้พุทธศาสนิกชนและวัดได้มีความรู้สึก

ผูกพันและใกล้ชิดกันจากการที่ได้มาร่วมกิจกรรมการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอันเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวส่งผลให้สถาบันครอบครัวเกิดความเข้มแข็งมีภูมิคุ้มกันทางสังคมมากยิ่งขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชน ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบุญของพุทธศาสนิกชนนั้น ถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงอาจไม่สามารถเข้าถึงความรู้สึกของพุทธศาสนิกชนได้อย่างลึกซึ้งจึงควรให้ความสำคัญกับรายละเอียดในเชิงลึกของพุทธศาสนิกชนโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อจะได้วิเคราะห์รายละเอียดในการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาพบว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการทำบุญ แสดงให้เห็นว่า เพศมีนัยสำคัญกับการทำบุญ ทั้งนี้จากการศึกษาในหนังสือเรื่อง “อติพิศกับการทำบุญ” แล้วได้พิมพ์ไว้ในหนังสือเมื่อวันวิสาขบูชา ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เรื่องของกรรมดีที่มีเจตนาในการทำบุญนั่นเอง การทำกรรมดีที่มีเจตนาต่างกันก็มีผลให้ผลของกรรมนั้น แตกต่างกันไปด้วย

1. หญิงสาวไปทำบุญที่วัดบ่อย ๆ เพื่อจะได้เห็นหน้าพบปะสนทนากับพระภิกษุ, สามเณรที่ตนหลงรักอยู่ “ผลบุญนั้นทำให้เป็นผู้มีเสน่ห์ยั่ววนเพศตรงข้าม คือสาวเซ็กซี่นั่นเอง”

2. หญิงสาวไปทำบุญที่วัดบ่อย ๆ เพื่อจะได้คุยกับชายหนุ่มซึ่งมาทำบุญที่วัดนั้นเป็นประจำ “ผลบุญนั้นทำให้มีเสน่ห์อย่างลึกลับ คือไม่สวยแต่เข้าวน”

3. หญิงสาวริษยาความงามของสาวอื่น เพราะตนเองไม่สวยไม่มีชายใดเหลียวแล จึงทำบุญบ่อย ๆ ประารถนาจะให้เกิดชาติใหม่หน้าตาสวยงามเช่นหญิงคนอื่นบ้าง “ผลบุญทำให้เป็นคนสวยงามแต่ไม่มีเสน่ห์ คือสวยแบบกระต๊าก”

4. หญิงสาวไปทำบุญที่วัดเพื่อแสดงความสามารถในการทำครัวให้ประจักษ์แก่สังคม หรือเพื่อแสดงความสามารถในการจัดดอกไม้ให้แทนบูชาของวัดสวยงาม “ผลบุญนั้นทำให้เป็นคนมีเสน่ห์แก่คนทั่วไป เป็นที่ชื่นชอบของชายหนุ่มที่นิยมความสามารถ”

5. หญิงสาวไปทำบุญที่วัดเพื่อช่วยเหลือวัดให้พ้นความขาดแคลนทางด้านปัจจัย อาหาร เครื่องใช้ เป็นต้น “ผลบุญทำให้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ความสวยเกิดจากสุขภาพอันดีของตน”

6. หญิงสาวเบื่อหน่ายโลกมนุษย์ ทำบุญประสงค์ไปสู่สวรรค์หรือโลกทิพย์อันน่ารื่นรมย์ “ผลบุญทำให้เกิดเป็นคนสวยงามแบบงามพิศ คือยิ่งมองยิ่งสวย”

7. หญิงสาวพิถีพิถันในการทำบุญ สำรวมระวังกายวาจาขณะอยู่ต่อหน้าสมณะ และสถานที่ทำบุญ “ผลบุญทำให้เป็นคนน่ารัก คือผู้คนที่เห็นอาจหลงชอบหลงรัก ทั้ง ๆ ที่อาจไม่มีอะไรเด่น”

8. หญิงสาวทำบุญเสียสละต่าง ๆ เพื่อมุ่งสู่พรหมโลก ปฏิบัติธรรมให้ใจสะอาดบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น “ผลบุญนั้นทำให้สวยงามสง่าดูนางพญา เป็นความสวยที่ทำให้คนทั่วไปไม่นึกไปในทางเพศ แม้ชายคู่ครองก็ยังให้ความเกรงใจ”

9. หญิงสาวติดตามผู้ใหญ่ ติดตามสมณะที่ตนเลื่อมใส จาริกแสวงบุญ ช่วยงานด้านสังคม สงเคราะห์ “ผลบุญทำให้สวยงามแบบเด็ก ๆ มีคนรักใคร่เอ็นดู สามีรักใคร่เอ็นดูเหมือนลูก เหมือนหลาน”
10. หญิงสาวเข้าร่วมขบวนทำบุญเป็นกลุ่มเพื่อรักษาประเพณี เพื่อความศรัทธา เพื่อความ สนุกสนานตามประสาหนุ่มสาว “ผลบุญนั้นทำให้มีบุคลิกภาพดีเป็นสง่าในที่ชุมนุมชน”
11. หญิงสาวนอกจากจะทำบุญให้ทานแล้วยังปฏิบัติธรรม ศีกษาธรรม เผยแผ่ธรรมอีกด้วย “ผล บุญนั้นทำให้มีสติปัญญาเฉียบแหลม พุดจาเป็นที่น่าเลื่อมใส มีความสวยงามแบบสงบนัย ใคร ได้พุดคุยด้วยแล้วรู้สึกสบายใจ เป็นเสน่ห์ที่ใช้เวลายังนานวันยิ่งรักใคร่คิดถึง”
12. หญิงสาวทำบุญเพื่อเอาใจเพื่อนหรือทำบุญเพื่อให้คนรักสบายใจ “ผลบุญทำให้เป็นคนที่มี ความสบายใจ สวยงามแบบเรียบ ๆ ผู้คนพบเห็นรู้สึกว่าจะสะอาดหมดจด มองดูแล้วประทับใจจน ความสะอาดได้”
13. หญิงสาวแต่งตัวไปทำบุญที่วัดเพื่ออวดเครื่องประดับของตัวเองว่าสวยเหนือกว่าคนอื่น อวด อาหารที่ตนถวายดีกว่านำกินกว่าของคนอื่น “ผลบุญทำให้สวยงามแบบดูแล้วไม่สบายใจ ชายที่ พบเห็นมองในแง่ทางเพศ”
14. หญิงสาวถวายทานต่าง ๆ มุ่งคุณภาพ เช่น อาหารไม่สวยงามแต่รสดี มีประโยชน์ ของใช้ที่ คงทนถาวร ประณีตละเอียดอ่อน พิจารณาวัตถุทานให้เป็นประโยชน์มากที่สุดแก่สมณพราหมณ์ “ผลบุญทำให้สวยและมีรสสัมผัสดี ผู้ถูกเนื้อต้องตัวจะรู้สึกนุ่มนวลละมุนละไม ลูก ๆ เด็ก ๆ ที่อยู่ ในอ้อมแขนของจะรู้สึกอบอุ่น มองว่าเป็นที่พึ่งอย่างดี”
15. หญิงสาวแนะนำสั่งสอนคนอื่น ๆ ให้ทำบุญทำกุศล ส่วนตัวเองไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำบุญ หรือ ฝากเงินให้คนอื่นทำบุญแทนตน เพราะตัวเองขี้เกียจไปทำบุญเองหรือหาเวลาว่างยาก “ผลบุญทำ ให้เป็นคนเข้าที่ไหนเข้าได้ ผู้คนให้ความเป็นกันเองให้ความสนิทสนม แม้คบกันเพียงสามสี่วัน เหมือนคบกันมานานเป็นปี”
16. หญิงสาวไปทำบุญที่วัดเป็นประจำ ประสงค์จะแลกเปลี่ยนอาหารที่มีคนมาทำบุญหรือ แลกเปลี่ยนอาหารของตนกับเพื่อนผู้มาทำบุญผู้อื่น “ผลบุญจะทำให้มีผิวพรรณผ่องใส หน้าตา แขมขื่น แต่มีรูปร่างอ้วนท้วนเหมือนตุ่ม”
17. หญิงสาวชอบไปช่วยเหลือผู้อื่นหรือทางวัด ทำบุญบำเพ็ญกุศลเป็นประจำ เมื่อไปช่วยงานใด ก็มักจะเรียกร้องอาหารการกินหรือสิ่งของที่ตนปรารถนาจากเจ้าภาพหรือเจ้าอาวาส เป็นอย่างนี้ เสมอ “ผลบุญจะทำให้มีหน้าตาสวยงาม น่ารักน่าสงสาร รูปร่างผอมเกร็งหรือผอมแห้ง”
18. หญิงสาวทำบุญอย่างไม่มีความประณีตในวัตถุทาน ไม่ใส่ใจว่าของนั้นจะมีคุณภาพดีเลว จะ ใช้งานได้ดีแค่ไหน จะทนทานหรือไม่อย่างไรก็ไม่คำนึงถึง แต่จะชอบตกแต่งประดับประดาให้ วัตถุทานนั้นดูดีดังงามน่าดู “ผลบุญนั้นจะทำให้มีหน้าตาสวยงาม แต่ยิ้มไม่สวย หัวเราะน่าเกลียด ทำทางเคลื่อนไหวอริยาบถบางอย่างไม่น่าดู”
19. หญิงสาวบางคนพิจารณาคัดเลือกวัตถุทานเป็นอย่างดี ของมีคุณภาพดี ใช้ได้ทนทาน เป็น ต้น แต่ไม่จัดตกแต่งให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น จับยัด ๆ ใส่แข่งใส่ลังพอ ๆ ไปที่ แล้วให้คน

นำไปส่งที่วัด หรือวางของทำบุญสุ่ม ๆ หมกไว้ตามมีตามเกิดแบบไม่ใส่ใจความเป็นระเบียบ “ผลบุญทำให้มีความสุขแบบจิต ๆ ต้องอาศัยความขี้มึนขี้แ่ม หัวเราะอันมีเสน่ห์ จึงจะดึงดูดใจได้”

20. หญิงสาวตกลงร่วมทำบุญกับหมู่คณะ เช่น จัดกฐินสามัคคี จัดทอดผ้าป่า เป็นต้น แต่ชอบไปร่วมงานช้า ชอบไปที่หลังคนอื่น มีความรู้ความสามารถน้อยแต่ชอบไปแก้ไขวัดอุทยานที่เขา ตกแต่งประดับประดาไว้ดีแล้ว ฉกฉวยโอกาสเอาหน้าเอาตาว่าฉันก็ใจบุญคนหนึ่ง งานนี้ฉันเป็นหัวหน้าหัวเรี่ยวหัวแรง “ผลบุญทำให้เกิดมาเป็นคนหน้าตาสวยงามพอใช้ได้ทีเดียว แต่ในความสุขงามนั้นมักจะมีความบกพร่องปะปนอยู่ด้วย เช่น หัวเปียไปนิด, รูปหน้าค่อนข้างยาวมาก, ตาเล็กมาก, มีปานที่หน้า เป็นต้น”

การทำบุญแล้วได้รับผลบุญต่างกันนั้นเนื่องจากเจตนาต่างกัน ในการทำบุญนั้นแฝงกิเลสอะไรไว้หรือไม่ ? หรือทำบุญด้วยจิตที่ไม่แฝงกิเลสใดๆ ซึ่งเจตนาอย่างไรในการทำบุญ ผลบุญนั้นก็ให้ผลตามเหตุแห่งเจตนา นั้น ความจริงการทำบุญและผลของบุญนั้น ผู้ทำจะเป็นหญิงหรือเป็นชาย ผลบุญจะทำให้สวยให้หล่อก็เกิดกับทั้งหญิงและชาย ถ้าเป็นผู้ชายก็เป็นความหล่อ ผู้หญิงก็เป็นความสวย แม้ว่าจะทำบุญแล้วทำให้หน้าตาสวยงามได้ตั้งใจหรือไม่อย่างไร ก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญหรือจุดมุ่งหมายทางพระพุทธศาสนา การทำบุญแล้วได้ผลบุญเกิดมาสวยงามก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางโลกอยู่ ซึ่งการทำบุญให้ทานนั้นเป็นพื้นฐานและเป็นส่วนหนึ่งของการสร้าง ความดี มีการละชั่ว ทำบุญให้ทาน รักษาศีล ทำสมาธิภาวนา และมีปัญญา เป็นเรือพาข้ามฟาก ข้ามฝั่งหรือเป็นหนทางให้เดินทางไปสู่เป้าหมายแห่งการพ้นทุกข์ในกาลต่อไป คือ พระนิพพาน ซึ่งเป็นเป้าหมายของพระพุทธศาสนาโดยแท้จริง.

บรรณานุกรม

- คุณ โทษณ์. (2545). **พุทธศาสนากับสังคมและวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิระจิตต์ ราค. (2541). **พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ**(พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชนันท์สิริ สายเป่า. (2543). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการด้านการค้าต่างประเทศจากธนาคารพาณิชย์ของบริษัทผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าและส่งออก ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูน**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาเลื่อง วุฒิจันทร์และคณะ. (2526). **ศาสนพิธีคู่มือทำบุญบำเพ็ญกุศลสำหรับพุทธศาสนิกชน**. กรุงเทพฯ: ชุติมาการพิมพ์.
- ชูชัย เทพสาร. (2546). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจเลือกบริษัทรักษาความปลอดภัย: กรณีศึกษาผู้ประกอบการซื้อ-ขายแลกเปลี่ยนรถยนต์ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ดลนภา หงส์วรรณกร. (2544). ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาดบริการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้บริการสินเชื่อเคหะของลูกค้านาคออมสินในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงนภา เขมะลักษณ์. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ศูนย์บริการรถยนต์ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เดชา อยู่หว่าง. (2547). การศึกษาความเชื่อต่อการทำบุญของพุทธศาสนิกชนในเขตอำเภอกันทรวิชัยจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธรรมสภา. (2543). การทำบุญในพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- บุญหนา จิมานัง. (2545). การศึกษาพฤติกรรมการทำบุญของชาวพุทธในเขตอำเภอเมืองขอนแก่นจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรณีฉัตรพลรักษ์. (2524). วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยา.
- พระชาวยวธมโม. (2544). ฉลาดทำบุญ. กรุงเทพฯ: เม็ดทราย.
- พระเทพกวี. (2532). 72 ปีพระเทพกวีวัดป่าดาราภิรมย์อำเภอแม่ริมจังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: ฤทธิศรีการพิมพ์.
- พระเทพสิทธิมนี (โชดกป.ธ. 9). (2530). บุญจัดสรร. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระเทพสิทธิมนี (โชดกป.ธ. 9). (2541). คู่มือสอบอารมณักรรณฐาน. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ). (2540). ทานศีลภาวนา. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2540). พระพุทธศาสนาพัฒนาคนและสังคม. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง.
- พระธรรมวิมลโมลี. (2534). ระเบียบวิธีปฏิบัติของชาวพุทธ. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- พระพุทธโฆษาจารย์. (2533). วิสุทธิมรรคแปลภาค 1 ตอน 1 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหามงกุฎราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พระไพศาลวิสาโล. (2552). ทำบุญแบบพุทธ. จาก <http://www.visalo.org/article/budtumboonbabbud.htm>
- พระมหาชัยนาทอรรคบุตร. (2542). แรงจูงใจในการเข้าวัดของคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ: ศึกษากรณีวัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหารกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกริก.
- พระมหาสุทธิคงสมบุรณ์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมกับพฤติกรรมการทำบุญของชาวพุทธในเขตเทศบาลตำบลหนองแคอำเภอหนองแค

- จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พระราชวรมณี (ประยุทธ์ปยุตโต). (2528). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พุทธทาสภิกขุ. (ม.ป.ป.). ทำบุญสามแบบ. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- ภัทรวดี แก้วประดับ. (2546). การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านค่าย. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2540). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทยเล่ม 4, 8, 10, 11, 12, 14, 15, 20, 22, 25, 29. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2526). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ราตรี สมพินิจ. (2550). แรงจูงใจในการปฏิบัติธรรมของอุบาสกและอุบาสิกา: ศึกษากรณี วัดเจริญธรรม (ถ้ำภูตอง) ตำบลนิคมสร้างตนเองอำเภอเมืองจังหวัดลพบุรี. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- วรรณ พรหมบุรุษย์. (2540). การพัฒนามนุษย์ที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สหธรรมมิก.
- วรรณรา บุญยืน.(2555). วัดจำปา. กรุงเทพฯ: เพลิดเพลินพิมพ์.
- วิชัย ทรัพย์มี. (2531). การแนะแนวโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา นามวงศ์. (2548). พฤติกรรมการทำบุญที่วัดป่าของพุทธศาสนิกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิชัย โสสุวรรณจินดา. (2535). ความล้มเหลวของการ: พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดีไลท์.
- วิชาญ พุกพานนท์. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการน้ำมันของผู้บริโภคในเขตอำเภอวังน้ำเย็นจังหวัดสระแก้ว. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วุฒิชัย जानง. (2540). พฤติกรรมการตัดสินใจ(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บารมีการพิมพ์ โอเดียน สโตร์.
- สนิท ไชยวงศ์ต. (2534). ทางเบี่ยงชาวพุทธ(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมชาย เจริญกิจ. (2540). วัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและกิจกรรมของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สมทรัพย์ อติชาติบุตร. (2541). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชีพ ปุญญานุภาพ. (2539). **พระไตรปิฎกสำหรับประชาชน**(พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- อนุกุล คลังบุญครอง และพละ เซาวรัตน์. (2531). **รายงานการวิจัยเรื่องทัศนคติของชาวชนบทที่อีสานต่อการทำบุญ**. ขอนแก่น: คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัมภฤช สุนทรสารทูล. (2547). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้วงจรระบบดิจิทัลของบริษัทศท. คอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน) ของลูกค้าประเภทธนาคาร**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- Ofstad, H. (1961). **An Inquiry into the freedom of decision**. Oslo: Universities Press.
- Stoner, James, A. F. (1978). **Management**. New York: Prentice-Hall,
- Szilagyi, A. D. (1984). **Management and performance (3rd ed.)**. Glenview: Scot, Foresman.